

Ἀναγνοῦσα καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐξομολόγησιν τοῦ τε πλοιάρχου Θεοδώρου Ματθαίου καὶ τῶν ναυτῶν,

Ἀναγνοῦσα δὲ καὶ τὴν ἐσχάτως δοθεῖσαν ἀπολογία του, εἰς τὰ ὅποια ἐγγραφα ὁμολογεῖ τρανῶς, ὅτι ἐπῆγε πρώτην φορὰν εἰς Ζαγορὰν φορτωμένος ρύζι ἀπὸ τῆς γολέτας «Περσεφόνης» καὶ δευτέραν εἰς Βλαχοβούνι τῆς Εὐβοίας πάλιν μὲ ρύζι ἐκ τῆς αὐτῆς γολέτας,

Ἡ Ἐπιτροπὴ θεωροῦσα, ὅτι ὁ πλοίαρχος Θεόδωρος Ματθαίου ἐλήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ λαθρεμπορευόμενος μὲ τὰ ἀποκεκλεισμένα παράλια τῆς Εὐβοίας καὶ ὁμολογεῖ μάλιστα αὐτὸς τὸ κακούργημα, εὐρίσκουσα αὐτὸν ἔνοχον διπλοῦ ἁμαρτήματος:

1ον) Παραβάτην χρέους ἀπαραιτήτου πρὸς τὸ Ἔθνος, καὶ

2ον) Παραβιαστήν τοῦ ἀποκλεισμοῦ,

Κρίνει καὶ ἀποφασίζει τὸ τριχαντήρι ὀνόματι «Ἄγιος Νικόλαος» τοῦ πλοιάρχου Θεοδώρου Ματθαίου νόμιμον καὶ δικαίαν λείαν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην πέμπτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1864 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 9

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀπόφασις τῆς Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Περσεφόνης» τοῦ Ἰω. Μιχαήλ Νέστορος, κατασχεθείσης παρὰ τοῦ κατὰ τὸν Βόλον ἀποκλειστοῦ Μανόλη Βούτη.

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Μανόλη Βούτη τῆς ἐλληνικῆς γολέτας Χελιδόνας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑποθέσεων ἐπιτροπὴν ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Μοίραρχον Γεώργιον Σαχίνην τῆς 5ης Αὐγούστου 1828,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν ἀναφορὰν τοῦ Μοιράρχου Γεωργίου Σαχίνη τῆς 5ης τοῦ αὐτοῦ,

Θεωρήσασα τ' ἀφορῶντα τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον ἔγγραφα,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένας ὁμολογίας τοῦ πλοιάρχου τῆς «Περσεφόνης» Ἰω. Μ. Νέστορος καὶ ὅλου τοῦ πληρώματος αὐτῆς, γενομένας τὴν 17, 18, 20, 21, 23 Αὐγούστου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀπολογία τοῦ πλοιάρχου Ἰω. Μ. Νέστορος καὶ τὴν τοῦ Παναγιώτου Κενταύρου, ἐπιτρόπου τοῦ Νικολάου Γιάννιζα, τῆς 13ης Σεπτεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν σήμερον γενομένην ἀπόφασιν κατὰ τοῦ ἐλληνικοῦ τριχαντηρίου «Ἀγίος Νικόλαος» τοῦ πλοιάρχου Θεοδωρῆ Ματθαίου,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ βλέπει ὅτι ἐκεῖνο ὅπου πρέπει νὰ ἐξετασθῇ εἶναι τὸ ἂν ὑπάρχῃ συνένοχος μὲ τὸ τριχαντήρι ὁ πλοίαρχος τῆς ἐλληνικῆς γολέτας «Περσεφόνης»,

Περὶ τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ὅτι ὁ πλοίαρχος τῆς «Περσεφόνης» ἔλαβεν ἀπὸ Σπέτσαις τὸ τριχαντήρι μὲ ναῦλον, κ' ἐπομένως τὸ τριχαντήρι ἐχρεώσται νὰ ὑπηρετῇ τὴν γολέταν.

2ον) Ὅτι τοσοῦτον ἐσπούδαζεν ὁ πλοίαρχος νὰ ἔχῃ τὸ τριχαντήρι, ὥστε προαποστείλῃς αὐτὸ εἰς Πόρον, πρὶν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ Σπέτσας, διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖθεν τὸ διαβατήριόν του, ὑπήγαιεν ἔπειτα κατόπιν του, καὶ εὐρὼν αὐτὸ χωρὶς ἔγγραφα τὸ ἐπαρακίνησε μετὰ σπουδῆς νὰ ἐπιστρέψῃ, ἀφ' οὗ ὑπαγόρευσε εἰς αὐτὸ τόπον ἐνώσεως τὴν νῆσον Σκῦρον.

3ον) Ὅτι τὸ ρηθὲν ταξίδιον φαίνεται ὅτι ἦτο συνωργανισμένον μέ τινα Μαρίνον Ἰωάννου, Σίφνιον, ὅστις ἔλειπεν ἀπὸ Σπέτσαις πρὸ πολλοῦ καὶ ὁ ὁποῖος ἀπὸ Σίφνον ὑπῆγεν εἰς Πόρον διὰ νὰ προσμείνῃ τὸ τριχαντήρι, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιβὰς ἠκολούθησε τὴν γολέταν κατ' ἴχνος κ' ἐπομένως ἐμβαρκαρίσθη εἰς αὐτήν.

4ον) Ὅτι ἐπειδὴ ἀπολογεῖται ὁ πλοίαρχος τῆς «Περσεφόνης» ὅτι τὸ τριχαντήρι, καθ' ὃν καιρὸν ἔγιναν τὰ ἐγκλήματα, δὲν ἦτο πλέον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς γολέτας, ἀλλ' εἰς τινος συνταξιδιώτου, ὅστις ἔμεινεν εἰς Εὐβοίαν, τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο τεῖνον εἰς τὸ νὰ ἐξαιρέσῃ τὴν συνενοχὴν ἀναιρεῖται ἀπὸ τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις:

1ον) Διότι ὁ λόγος τοῦ πλοιάρχου τῆς «Περσεφόνης» ὅτι μόλις ἔφθασεν εἰς Σκῦρον ἐλογαριάσθη μὲ τὸ τριχαντήρι καὶ τὸ ἀπέλυσε, φαίνεται διόλου ἀπίθανος, καθότι πόθεν τοσαύτη σπουδὴ διὰ νὰ τὸ λάβῃ μαζί του, πόθεν τοσαῦται μέριμναι διὰ νὰ τὸ ἐφοδιάσῃ μὲ ἔγγραφα κ' ἔπειτα νὰ τ' ἀπολύσῃ εὐθὺς ὅτε τ' ἀπῆντησεν χωρὶς κανὲν ὄφελος;

2ον) Διότι ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ τριχαντήρι ἔκαμε δύο ταξίδια μεταφέρον φορτίον ἀπὸ τὴν γολέταν.

3ον) Διότι ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπὸ Σκόπελον καὶ ὄχι ἀπὸ Σκῦρον ἔγιναν αἱ ἐκφορτώσεις.

4ον) Διότι δὲν ὑπάρχει καμμία ἀπόδειξις.

5ον) "Οτι ἡ ἀναφερθεῖσα ἐξαίρεσις περὶ τοῦ ἀποβιβασθέντος ρυζίου εἰς Ζαγορὰν καὶ εἰς Εὐβοίαν, ὅτι τάχα ἀνήκει εἰς τινὰ Βασίλην Κ. Γκίνην, ναύτην τῆς γολέτας, ἀναιρεῖται διὰ τῶν ἐξῆς παρατηρήσεων:

1ον) Διότι ὁ πλοίαρχος κατηγορεῖ σήμερον τὸν ναύτην Βασίλη Κ. Γκίνη διὰ λαθρεμπορίαν, διότι οὗτος ἔμεινεν εἰς τὴν Εὐβοίαν.

2ον) Διότι ἡ κατηγορία αὕτη δὲν ἔγινεν ἀπ' ἀρχῆς παρὰ τοῦ πλοιάρχου, τοῦλάχιστον διὰ τινος διαμαρτυρίας ἐν Σκοπέλῳ.

3ον) Διότι δὲν εἶναι ἀποδειγμένον ὅτι ὁ Βασίλης Κ. Γκίνης ἦτο κύριος προσδιωρισμένης τινὸς ποσότητος ρυζίου.

4ον) Διότι πᾶς ἀπόδειξις ἀναιρεῖται ἀπὸ τὴν δημόσιον ἔγγραφον δήλωσιν τῶν Σπετσῶν, ἣτις φανερῶναι ὡς κύριον τοῦ ρυζιοῦ τὸν Ν. Γιάννιζαν.

5ον) Τόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὴν ἀλήθειαν οἱ λόγοι τοῦ πλοιάρχου τῆς «Περσεφόνης», ὅτι τάχα δὲν εἶχεν οὐδεμίαν κοινωνίαν μὲ τὸν ναύτην τὸν λεγόμενον κτήτορα μερίδος ρυζίου, ὥστε ἀποδεικνύεται ὅτι, γενομένου τοῦ πρώτου ταξιδίου εἰς Ζαγορὰν μὲ ρύζι, ὁ πλοίαρχος εἰσῆξεν εἰς τὴν γολέταν τοῦ τὴν ἐκεῖθεν μετακομισθεῖσαν ξυλικήν, τὸ ὅποιον μόνον ἀρκεῖ διὰ νὰ τὸν δείξῃ συμμετόχον τῆς πράξεως τοῦ ναύτου του, ἂν καὶ κανεὶς ἤθελε πιστεύσει ὅσα προφασίζεται (χωρὶς ἀπόδειξιν) ὁ αὐτὸς πλοίαρχος.

6ον) Παρατηρεῖ προσέτι ἡ Ἐπιτροπὴ, ὅτι ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τοῦ ναύτου του.

7ον) "Οτι τοσοῦτον ἀληθεύει ὅτι τὸ τριχαντήρι ὑπηρετοῦσε τὴν γολέταν ἐπὶ τῆς πράξεως, ὥστε ἡ γολέτα ἔλαβεν ἀπὸ τὸ πλήρωμα τοῦ τριχαντηρίου ἀνθρώπους ἀντὶ τῶν ὁποίων εἰσεβίβασεν εἰς τὸ τριχαντήρι ἄλλους ἰδικούς της.

8ον) "Οτι ἐντὸς τοῦ τριχαντηρίου εἰσέβη καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ πλοιάρχου Νικόλ. Μ. Νέστορος καταχωρημένος εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς «Περσεφόνης» ὡς ναύτης τῆς αὐτῆς γολέτας, εἰς τὸ ὅποιον καὶ εὐρέθη.

9ον) Θεωρήσασα τὴν ληφθεῖσαν ἀπὸ τὸν Γεώργιον Σαχίνην ὁμολογίαν τοῦ ρηθέντος πλοιάρχου, εἰς τὴν ὁποίαν ἠρνήθη ἀπολύτως ἕως καὶ τὴν γνώρισιν τοῦ τριχαντηρίου. Θεωρήσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ Γεωργάκη Ἀμπελά, μούτσου τοῦ τριχαντηρίου «Ἄγιος Νικόλαος», εὐρεθέντος ὅμως ἐντὸς τῆς «Περσεφόνης», ὅστις ἐπροσπάθησε μὲν νὰ βεβαιώσῃ ὅτι δὲν ἦτο ποτὲ ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ τριχαντηρίου καὶ ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ Σπετσῶν μὲ τὴν γολέταν, ἀναίρεσεν ὅμως τὴν διαβεβαίωσιν γενομένης συμπαραβολῆς, διότι τότε ἐπέφερε τοὺς ἐξῆς λόγους: «ἔτσι μὲ εἶπαν νὰ εἶπω καὶ ἔτσι εἶπα. Μὲ εἶπαν νὰ ἀρνηθῶ ὅτι ἤμην εἰς τὸ τριχαντήρι». Στοχασθεῖσα τὸν δαπανηθέντα καιρὸν ἀπὸ Σκόπελον ἕως Σκυροπούλαν διὰ νὰ προσμένῃ τὸ τριχαντήρι, περίστασιν τὴν ὁποίαν κακῶς δικαιολογεῖ, λέγων ὅτι εἶχεν ὑπάγει εἰς Σκυροπούλαν διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔρμαν τοῦ πλοίου, μέρος τῆς ὁποίας εἶχε λάβει εἰς Σκόπελον, ὡς ἐὰν εἰς τὴν Σκόπελον δὲν εἶχεν εὐρεῖ τὴν ἐξαρκουῖσαν ὕλην εἰς συμπλήρωσιν τῆς ἔρμας.

10ον) Παρατηροῦσα ὡς περίστασιν ὅτι διάφοροι πραγματεῖαι εἰσῆχθησαν εἰς τὴν ρηθεῖσαν γολέταν, ἀκόμη καὶ λαθρεμπορικαί, κ' ἐπομένως εἰς τὴν δήλωσιν μὴ

καταχωρημέναι, διὰ τὸ ὁποῖον ἀγνοεῖται καὶ πόσαι ἐκφορτώσεις ἔγιναν καὶ ὅποια ποσότης ἐξεφορτώθη.

11ον) Παρατηροῦσα προκῦπτον ἀπ' ὅλα ταῦτα, ὅτι ἡ γολέτα ἐναύλωσε τὸ τριχαντήρι μὲ σκοπὸν νὰ ἐμπορέσῃ δι' αὐτοῦ νὰ παραβιάσῃ ἀκινδύνως τοὺς νόμους, χωρὶς νὰ ἐκτίθεται ἡ αὐτὴ εἰς ἔγκλημα ἐπ' αὐτοφώρῳ.

12ον) Παρατηροῦσα ὅτι πολλὰ κακῶς ὁ Γιάννιζας (φαινόμενος κατὰ μέρος κύριος τοῦ πλοίου καὶ κατὰ μέρος κύριος τοῦ φορτίου) ἀπαιτεῖ ὥστε μόνον ὁ πλοίαρχος νὰ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν αὐτοθέλητόν του διαγωγὴν, ἐν ᾧ εἶναι ἀρχὴ γενικῶς παραδεγμένη, ὅτι οἱ κτήτορες τῆς γολέτας καὶ τοῦ φορτίου χρεωστοῦν νὰ προσάπτουν εἰς ἑαυτοὺς (καὶ ἂν ἤθελαν εἰσθαι ἀθῶοι) τὴν ἐκλογὴν τοῦ πλοιάρχου.

13ον) Παρατηροῦσα ὅτι ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς αὐτοὺς κτήτορας, ὅτι ὁμως οὐδεὶς νόμος ἀπολύει τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον διὰ πρόφασιν ὅτι ὑπῆρξεν αὐτοθέλητος ἡ διαγωγὴ τοῦ πλοιάρχου, ἐὰν οὗτος ἤθελε καταπατήσῃ τοὺς γενικοὺς ἢ μερικοὺς νόμους εἰς τὸν διάπλουν του.

14ον) Παρατηροῦσα ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐπὶ τοῦ φορτίου λέγεται σύντροφος ὁ πλοίαρχος, ὅτι ὁμως ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὴν ὑπὲρ τὸ δέον ταύτην μορφὴν εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς συντρόφους του, ἐὰν ἔπραξεν αὐτοθελήτως, ἀνηκούσης τῆς πράξεως εἰς ἐκείνους ὡς συντρόφους. Ἀλλ' ὅτι ὅλα ταῦτα δὲν ἀπολύουν τὸ ἀντικείμενον τῆς συντροφίας, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐμπεριπλέξει ὁ διευθυντὴς τῆς συντροφίας διὰ πολιτικὴν καί, ἀκόμη χειρότερον, διὰ ἐγκληματικὴν προᾶξιν.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:

1ον) Ἡ γολέτα «Περσεφόνη» εἶναι συμμέτοχος τῆς ἐνοχῆς τοῦ τριχαντηρίου «Ἀγίος Νικόλαος» καὶ δημεύεται μὲ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῆς καὶ ὅλον τὸ ὑπάρχον ἀκόμη φορτίον.

2ον) Διαφυλάττεται πᾶσα ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως, ἂν ἔχῃ ὁ Ν. Γιάννιζας ἢ ἄλλοι ἐναντίον τοῦ πλοιάρχου, καθὼς διαφυλάττεται καὶ κάθε δίκαιον διὰ τὸν πλοίαρχον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην πέμπτην Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαραλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 1864 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης